Rok III. Niedziela 19 października 1930. Należytość pocztową opłacono ryczałtem Nr. 42

LWOWSKIE WIADOMOŚCI PARAFJALNE

TYGODNIK POŚWIĘCONY ŻYCIU RELIGIJNEMU M. LWOWA

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ul Ormiańska 13. Nr. tel. 24.61. — Godziny urzędowe administracji codziennie od 8—16 z wyjątkiem niedziel i świąt. — Godziny urzędowe redakcji codziennie od 16—18 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Prenumerata roczna z dostawą do domu wynosi 8 zł., kwartalna 2 zł., bez dostawy do domu rocznie 5 zł. kwartalnie 1·30 zł. Cena numeru pojedynczego 10 gr. — Konto czekowe Nr. 151.169 (Bibljoteka Religijna). Prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy parafjalne ob. łać. we Lwowie, gdzie też można numery odbierać

Odnowienie malowideł ściennych w kościele św. Marcina.

Zdala poza murami starego Lwowa był kościół i klasztor OO. Karmelitów trzewiczkowych pierwotnie pod wezwaniem Św. Apostołów Filipa i Jakóba — obecny Kościół parafjalny św. Marcina. Aleksander de Rytwiany Zborowski, wielki bojownik, którego piękny konferfekt zdobi dotąd zakrystję wybudował ten Kościół, jak podaje Chodynicki [1]), podówczas drewniany około r. 1630, a więc właśnie przed 300 laty. Po spaleniu tego kościoła przez kozaków w r. 1648 zbudowano na jego miejsce małą kapliczkę, którą Jan Rubczyński, podczaszy horodelski przerobił w r. 1700 na kościół również drewniany. Szczodrobliwością tegoż fundatora i jego małżonki Joanny z Żaboklickich rozpoczęto w r. 1736 budowę dzisiejszego kościoła i zapewne klasztoru. Kościół ten w r. 1753 konsekrował Arcybiskup lwowski Mikołaj Ignacy Wyżycki. Był tu także szpital dla wysłużonych żołnierzy. Stąd zapewne pochodzi, że na głowicach pilastrów fasady kościoła i na łuku głównej nawy pomieszczono obok infuł i pastorałów także godła wojskowe sztandary, hełmy i armaty.

Przy budowie kościoła za świadectwem Chodynickiego „niezmordowaną czynnością swoją przyłożył się ks. Kazimierz Barszczewski eksprowincjał i przeor klasztoru, który kościół pięknem malowaniem przyozdobił“. Kto to malowanie al fresco wykonał nie wiadomo. Przypisywano je mylnie po różnych przewodnikach Marcinowi Stroińskiemu, bratu Stanisława. Niewątpliwie nie jest ono dziełem jednego malarza, a ktokolwiek je malował pozostanie ono ciekawym zabytkiem swojej epoki. Odnawiał malowidła w latach ośmdziesiątych zeszłego stulecia Teofil Kopystyński [2]) i wtedy sklepienie presbiterjum i zakrystji niefortunnie zamalowano

Fragment z nawy głównej w kościele św. Marcina.

[1]) „Wiadomość historyczna klaszterów Zakonu Karmelitańskiego“, ułożył ks. Ignacy Chodynicki, Z. K., Lwów, w księgarni K. Jabłońskiego 1848.

[2]) Teofil Kopystyński, malarz drugiej połowy XIX w, we Lwowie, malował sceny z życia ludu ruskiego i przeprowadzał restauracje fresków we Lwowie, Krakowie, Leżajsku i Tarnobrzegu.

olejnemi farbami. W tym roku przedsięwzięto odnowienie malowania. Pracę podjął artysta malarz śp. Mieczysław Wysocki, asystent politechniki lwowskiej, który pracował przy odnowieniu sal królewskich na zamku krakowskim. Przywrócił do pierwotnego stanu i pięknie ozdobił presbyterjum i zakrystję. Śmierć przerwała mu dalszą pracę. Wskutek nieszczęśliwego wypadku motocyklowego zmarł 6 sierpnia br. Po małej przerwie podjęli dalszą pracę artyści malarze pp. Roman Sielski i Jerzy Janisch. Opiekę artystyczną sprawuje konserwator dr. Zdzisław Hornung. Praca dobiega końca i będzie pięknem uczczeniem trzechsetletniej rocznicy wzniesienia na tem miejscu pierwszego kościoła. *X.*

Sklepienie prezbiterjum w kościele św. Marcina.

Rezolucje drugiego międzynarodowego tygodnia katolickiego w Genewie.

Na końcowem zebraniu drugiego międzynarodowego tygodnia katolickiego w Genewie, zorganizowanego przez „L' Union catholique d' études internationales“, Mgr. Beaupin odczytał rezolucje, streszczające wyniki obrad:

1. Powrót do filozofji klasycznej i tradycyjnej.

Wszyscy uczestnicy „tygodnia“ stwierdzili, że w krajach ich dokonał się w ciągu ostatnich 20-tu lat powrót do filozofji klasycznej i tradycyjnej, którą jest filozofja tomistyczna. Wszędzie widoczna jest reakcja przeciwko subjektywizmowi i indywidualizmowi. We Francji, w Niemczech i w innych krajach filozofja klasyczna odrodziła się i przenika stopniowo nawet do dziedziny prawa. W odwrocie i w zaniedbaniu jest ideologja rewolucji francuskiej.

Obserwacja wykazuje, że Liga Narodów, tworząc w naszych oczach wśród wielu trudności prawo międzynarodowe, czerpie zasady, być może nieświadomie ale tem nie mniej istotnie, z tej właśnie filozofji. Czyż dzieło, które ona buduje z takim trudem, nie jest próbą oparcia pokoju świata na zasadzie zharmonizowania wolnego wysiłku narodów z wymaganiami wspólnego dobra powszechnego? Oto jak współczesna myśl katolicka służy idei pokoju i oto jak fakty przyznają dziś słuszność Leonowi XIII. Ten wielki Papież powiedział, że powrót naro-

Fragment z zakrystji w kościele św. Marcina.

dów do filozofji tradycyjnej byłby zbawieniem społeczeństw.

II. Renesans katolicyzmu na całym świecie.

Wszędzie ujawnia się renesans katolicyzmu, który przybiera najrozmaitsze formy. To drugi fakt, na który uczestnicy „tygodnia“ zwrócili szczególniejszą uwagę. Z zarzutem, że jest to zjawisko raczej literackie i estetyczne niż szczere i że nie cechuje go wyraźna zgodność z wiarą naszą pozytywną, rozprawił się, przytaczając całe mnóstwo niezbitych dowodów, Mgr. Baudrillart, którego wywody dotyczą nietylko Francji. W Anglji, w Niemczech, w krajach skandynawskich jest coraz więcej dusz, które, ciążąc ku wyznaniu integralnej wiary w Bóstwo Jezusa Chrystusa i w autorytet Kościoła, skłaniają się ku katolicyzmowi. Wystarczy tu powołać się na świadectwo Larsa Eskelanda. Tak liczne nawrócenia, długo przemyśliwane a często bardzo głośne, są wyrazem reakcji przeciwko relawityzmowi w dziedzinie wierzeń religijnych.

III. Kościół katolicki jedyną niewzruszoną ostoją moralności.

Wierność wobec fundamentalnych zasad moralności tradycyjnej jest związana z utrzymaniem i zachowaniem wiary pozytywnej. Wszędzie, gdzie ta wiara wyzbywa się stopniowo swej treści doktrynalnej i dogmatycznej, z niepewnością, w co należy wierzyć, łączy się niepewność, jak należy żyć. Instytucja rodziny w krajach, gdzie wiara pozytywna uległa zanikowi, zachwiała się niebezpiecznie pod naporem stale zwiększającej się liczby rozwodów i dobrowolnego ograniczania urodzin. Najbardziej ujawniło się to w Rosji sowjeckiej, gdzie ateizm w owocach swoich okazał się destruktorem wszelkiej moralności. Jedyną niewzruszoną ostoją moralności jest Kościół katolicki, który zarówno w rzeczach wiary, jak i obyczajów nie uznaje żadnych kompromisów.

IV. Braterski stosunek katolików do innowierców.

Uczestnicy „tygodnia“ stwierdzili te fakty i zjawska w duchu miłości chrześcijańskiej. Nie

chcieli oni nikogo zranić i wystrzegali się wszelkich bezpożytecznych inkryminacyj. Co więcej, dla tych, którzy nie podzielają ich wiary, mieli tylko słowa najbardziej braterskie.

Nowy katechizm rzymski.

Wiekopomna praca kard. Gaspari'ego.

W ostatnich tygodniach watykańska drukarnia zaczęła wysyłkę nowego katechizmu, opracowanego przez kardynała Gaspari'ego. Pierwszy egzemplarz tego katechizmu, zatytułowanego „Catechismus catholicus, cura et studio Petri Card. Gasparri concinnatus“, został doręczony Ojcu św.

Katechizm zawiera 464 stron. Dostojny autor zaznacza w słowie wstępnem, że katechizm poddany został ocenie specjalnego zespołu, wyłonionego z Kongregacji soborów, a ponadto licznym kardynałom, profesorom teoligji i innym uczonym. Kard. Gasparri wspomina również, że wielu teologów z uniwersytetu gregorjańskiego, Instytutu biblijnego, papieskiego Instytutu wschodniego, rzymskiego Kolegjum szerzenia wiary i innych Kolegjów rzymskich współpracowało przy redagowaniu katechizmu, lub służyło swą radą.

Tłumaczenie katechizmu na inne języki może nastąpić tylko za wyraźną zgodą autora, jak wynika z klauzuli przy „imprimatur“ generalnego Wikarjusza Miasta Watykańskiego.

Katechizm składa się z trzech części. Pierwsza, przeznaczona dla dzieci, przygotowujących się do pierwszej Komunji św., zawiera 26 pytań. Druga dla dzieci po pierwszej Komunji św. zawiera 24 pytań, trzecia zaś część, przeznaczona dla dorosłych, zawiera 595 pytań. Wreszcie nowy katechizm posiada 5 dodatków, zawierających dekrety kościelne i schemat Konstytucyj Soboru Watykańskiego. W ostatnim aneksie zawartych jest 9 rozdziałów z katechizmu Piusa X-go, dotyczących historji Objawienia. Zakończenie katechizmu stanowi zbiór orzeczeń ogólnych soborów kościelnych, papieży, następnie tez i sentencyj Ojców Kościoła, wreszcie sentencyj rzymskich Kongregacyj, słowem, wszystko to, co z jednej strony znamionuje rozwój nauki kościelnej, a z drugiej jej niezmienność.

Nowy katechizm nie posiada charakteru urzędowego, jak to np. ma miejsce z kodeksem prawa kanonicznego, albowiem pozostawiona jest ordnarjuszom swoboda wyboru katechizmu w swych diecezjach. Należy się wszakże spodziewać, że katechizm kard. Gasparri'ego spotka się z takiem uznaniem i użytkowaniem, jak na to zasługuje pierwszorzędne dzieło.

Przyczyny nawrócenia się pisarki angielskiej.

Przyczyny nawrócenia się pisarki angielskiej.

Znana pisarka angielska, Niro Sheila Kaye-Smith, która parę miesięcy temu przeszła z anglikanizmu na katolicyzm opowiada w „Dublin Rewiew“ historję swego powrotu na łono Kościoła katolickiego.

Geneza jej nawrócenia łączy się z przywiezieniem jej z Rzymu przez pewnego duchownego

Ewangelja na XIX niedzielę po Świątkach.

Mat. 22, 2—14.

A odpowiadając Jezus, mówił im znowu przez przypowieści, rzekąc: Podobne się stało królestwo niebieskie człowiekowi królowi, który sprawił gody małżeńskie synowi swemu. I posłał sługi swoje wzywać zaproszonych na gody: a nie chcieli przyjść. Znowu posłał inne sługi, mówiąc: Powiedzcie zaproszonym: Otom obiad swój nagotował: woły moje i karmne rzeczy są pobite i wszystko gotowe.: pójdźcie na gody. A oni zaniedbali i odeszli, jeden do wsi swojej, a drugi do kupiectwa swego: A drudzy pojmali sługi jego i zelżywość im uczyniwszy, pobili. A usłyszawszy król, rozgniewał się: i posławszy wojska swe, wytracił onych mężobójców i miasto ich spalił. Wtedy rzekł służebnikom swoim: Godyć są gotowe: lecz zaproszeni nie byli godnymi. A przeto idźcie na rozstania dróg: a którychkolwiek znajdziecie, wezwijcie na gody. I wyszedłszy słudzy jego na drogi, zebrali wszystkich, których znaleźli, złych i dobrych: i napełnione są gody siedzącymi. A wszedł król, aby oglądał siedzących i zobaczył tam człowieka nieodzianego szatą godową. I rzekł mu: Przyjacielu, jakoś tu wszedł, nie mając szaty godowej? A on zamilknął. Wtedy rzekł król sługom: Związawszy ręce i nogi jego, wrzućcie go w ciemności zewnętrzne: tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. Albowiem wielu jest wezwanych, lecz mało wybranych.

ZAPROSZENIA BOGA.

Im osoba, która nas zaprasza, wyższe zajmuje stanowisko, tem to zaproszenie większym jest dla nas zaszczytem, tem skwapliwiej korzystamy z niego. I dla nas czemś niemożliwem byśmy je odrzucili.

Cóż dopiero mówić o zaproszeniu P. Boga?

Żadne zaproszenie nie może się z niem równać. Nie prosi nas P. Bóg na ucztę w

anglikańskiego medalika i relikwji św. Teresy od Dzieciątka Jezus. Od tej chwili zaszła w duszy pisarki wielka zmiana. Rozmyślania nad wielką „małą Świętą“, która ze słabego dziecka dochodzi do doskonałości w życiu ziemskiem, skłaniałą ją do poważnych refleksyj a następnie do przejścia na katolicyzm.

Kaye Smith wskazuje w opisie swego nawrócenia na kontrast między Kościołem katolickim a anglikańskim, który w przeciwieństwie do pierwszego w ciągu 300 lat swego istnienia nie potrafił dorzucić do kalendarza Świętych ani jednego nazwiska. Zresztą sami nawet wyznawcy anglikańscy wykazują pewną obojętność i niezrozumienie, o ile chodzi o zasługi tych postaci, które są czczone w ich wyznaniu. W końcu autorka wskazuje na rozbicie kościoła anglikańskiego, oraz na chaos, jaki w nim panuje.

Z świata katolickiego.

KRAJOWY KONGRES EUCHARYSTYCZNY W STANACH ZJEDN. W Omaha, stanie Nebraska, odbył się w dniach od 22 do 25 września br. szósty krajowy Kongres Eucharystyczny. W dniu otwarcia Kongresu delegat Apostolski, Mgr. Biondi, odczytał osobiste orędzie Papieża Piusa XI. Oprócz duchowieństwa z całej Ameryki przybyło około 100.000 osób świeckich. Ks. Kardynał Mundelein wygłosił wielką mowę, transmitowaną przez radjo.

Dzień 25 września był w Omaha wielkiem świętem z okazji olbrzymiej procesji eucharystycznej, jaka odbyła się przed katedrą św. Cecylji na zakończenie kongresu. Miasto kosztem wielu tysięcy dolarów udekorowało ulice.

W czasie zebrań plenarnych Kongresu przemawiali m. in. gubernator stanu Nebraska, A. Weaver, burmistrz miasta R. Metcalfe, Manton, starszy sędzia okręgowego sądu apelacyjnego i inni przedstawiciele władz i organizacyj świeckich. Z duchowieństwa w Kongresie wzięli udział Ks. Biskup Schrembs z Cleveland, Ks. Arcybiskup Hanna z San Francisko, Mac Govern, Biskup z Cheyenne. Na kongresie reprezetowane było również Zjednoczenie Polskie Rzymsko-katolickie oraz Centrala Katolicka.

ROZWÓJ KATOLICYZMU W SZKOCJI. Przed stu laty katolicy w Szkocji stanowili 3 proc. ogółu ludności a dziś liczba ich wzrosła do 14 proc. Szczególnie liczni są w miastach, gdzie osiągają 30 proc. Wzrost tłómaczy się immigracją i wpływem Irlandczyków oraz płodnością rodzin katolickich. Taki stan rzeczy ogromnie niepokoi przywódców protestantyzmu szkockiego, którzy niedawno zwrócili się do rządu brytyjskiego z żądaniem wstrzymania immigracji Irlandczyków. Ma to być rzekomo radykalny środek przeciwko rozwojowi katolicyzmu w tym kraju. „Gdyż, — pisał dr. J. Witte, jeden z szefów Kościoła protestanckiego, — jeżeli ten wzrost będzie trwał dalej, to w Szkocji za niewiele lat katolicyzm będzie dominował nad protestantyzmem“.

KOŚCIÓŁ A RADJOFONJA. „Osservatore Romano“ zaznacza, że w związku z kongresem eucharystycznym w Loretto pewni „doradcy“ uważali sobie za obowiązek stwierdzić, że Ko-

---

naszem znaczeniu, nie prosi do pałaców, któremby oko mogło się bawić, ale zaproszenie Jego daje nam stokroć więcej przyjemności i uciechy, z któremi nic nie może się równać.

Jakież to są te zaproszenia P. Boga?

Zaprosil nas P. Bóg do swego Kościoła, powołał do łączności z sobą, prosi nas, jako dzieci, przyjmuje nas do swej rodziny. Możemy czuć się u Niego, jak u siebie w domu. Możemy poznawać Jego skarby, możemy z tych skarbów korzystać, daje nam nawet wspaniałe szaty dzieci Bożych.

Zaprasza nas P. Bóg na poufne rozmowy. W nich roztacza przed nami swe plany, mówi nam wtedy o sobie więcej, niż zwykle, roztacza wielkość swej doskonałości. Na tych rozmowach możemy zyskać mądrość niewymowną, one mogą nam otworzyć oczy na wiele rzeczy, których przedtem nie rozumieliśmy, albo które przedstawiały nam się w fałszywem świetle. Z takich rozmów wraca się innym: lepszym, mądrzejszym, mocniejszym.

Zaprasza nas P. Bóg na stałe mieszkanie u siebie. mieszkanie na wieki, w towarzystwie najlepszych ludzi, jacy tylko żyli na świecie. Wszystko, co weźmiemy pod uwagę, zaleca nam to mieszkanie. I Gospodarz najdobrotliwszy i towarzystwo i jakość mieszkania i urządzenie mieszkania.

Czyż nie zaszczytne są te zaproszenia? Czyż można z nich nie korzystać?

Zastanawiając się nad tem, widzi każdy, jak niewdzięcznym, nierozumnym, jak szalonym jest człowiek. który temi zaproszeniami Boga wzgardza. Nic dziwnego, że P. Bóg nie zna Go później, że po śmierci jedynem dla takiego człowieka schronieniem jest piekło. Poco żałować za późno, poco narzekać po niewczasie. Spieszmy co prędzej na zaproszenia Boże. Amen.

ściół nie powinien dowierzać zasadzkom nauki.

Organ Stolicy Apostolskiej zwraca się do tych doradców i dodaje, że Kościół, umiejąc odróżnić to, co jest szkodliwe dla majestatu liturgji świętej, od tego, co pozwala wielkiej liczbie wiernych słuchać słów Bożych, nie lęka się posługiwać cudami radjofonji, które były stosowane na wielką skalę i z powodzeniem na kongresach eucharystycznych w Kartaginie i w Loretto.

WATYKAN A ZARĘCZYNY W KRÓLEWSKIM DOMU WŁOSKIM. Wbrew doniesieniu agencji Stefaniego organ Stolicy Apostolskiej z dn. 6-go bm. zaznacza, że wymagana przez prawo kanoniczne dyspenza na małżeństwo księżniczki Giovanny z królem bułgarskim, Borysem, nie zotała udzielona. Z wywodów „Sss. Romano“, wynika, że o dyspenzę tę wogóle nie proszono. Pismo Watykanu wyjaśnia, że udzielenie dyspenzy byłoby niemożliwe, gdy choć jedno dziecko (mowa tu o następcy tronu) miało być wyłączone od chrztu i wychowania katolickiego.

W międzyczasie stał się wiadomym tekst depeszy, którą Papież odpowiedział królowi włoskiemu na telegraficzne zawiadomienie o zaręczynach. Depesza ta nie zawiera żadnych gratulacyj i życzeń: „Dziękujemy Jego Królewskiej Mości i Jej Królewskiej Mości za uprzejme zawiadomienie. Modlimy się i będziemy zawsze prosili Boga, by wszystko działo się według Jego miłosiernej woli i z Jego błogosławieństwem“.

Z całej Polski.

Z KATOLICKIEGO ZWIĄZKU POLEK. Celem pogłębienia i uświadomienia religijnego, jak również podniesienia poziomu duchowego wśród członkiń, Katolicki Związek Polek organizuje w r. b. szereg wykładów z dziedziny życia wewnętrznego katolickiego. Aby wykłady te udostępnić gronu katolickiej inteligencji warszawskiej, Katolicki Związek Polek zaprasza na nie członkinie pokrewnych stowarzyszeń, jak również wszystkie osoby interesujące się podobnymi wykładami.

Pierwszy cykl wykładów, zainicjowanych przez doradcę duchownego katolickiego Związku ks. dr. Wyrębowskiego, i prowadzonych przez niego i innych wybitnych konferencjonistów, obejmuje tematy następujące: 1) Religja w życiu indywidualnem człowieka. 2) Osoba Chrystusa Pana. 3) Nauka Chrystusowa. 4) Działalność Chrystusowa. 5) Życie wewnętrzne Kościoła. 6) Stosunek katolika do życia wewnętrznego Kościoła. 7) Rola kobiety w Kościele.

Wykłady odbywać się będą w sali Katolickiego Związku Polek (Krak. Przedm. Nr. 36) we środy, począwszy od dnia 8-go października rb. o godzinie 6.30 wiecz. Wejście dla członkiń i wprowadzonych gości bezpłatne.

DELEGACJA POLSKA na międzynarodowej konferencji „Caritas Catholica“. W dniach 22—25 września rb. odbyła się w Bazylei międzynarodowa konferencja Caritas Catholica. — Przeszło 300 delegatów z 26-ciu państw europejskich i zamorskich wzięło w niej udział. Wśród nich znajdowała się również delegacja polska, w skład której wchodzili: ks. dyr. Stefan Janiak z Poznania, p. szambelanowa Turno z Poznania, hr. Zamojskie z Warszawy, ks. dr. Wojtas z Katowic i ks. dyr. Wołkowski z Poznania.

Rozmaitości.

„KULTURA“ HITLEROWCÓW. Organ hitlerowców „Ostdeutscher Beobachter“ wystąpił z następującym wnioskiem, świadczącym o kulturze nacjonalstów niemieckich:

„Wszystkie dzieci, które urodziły się na skutek gwałtu, dokonanego na Niemkach, winny być zabite. Dzieci, których wygląd i cechy wskazują na ojca pochodzenia murzyńskiego, wschodniego, mało-azjatyckiego albo annamickiego, powinny być również zgładzone, celem zapobieżenia, by krew złej rasy i złe właściwości duchowe nie przeniknęły ponownie do organizmu narodowego. Matki bastardów winny być pozbawione płodności. Tylko dzieci ojców północnego pochodzenia, zwłaszcza dzieci żołnierzy z angielskich oddziałów okupacyjnych, winny być zachowane przy życiu“.

Tak wyglądają pomysły społeczne polityków, których naród niemiecki obdarzył zaufaniem przy ostatnich wyborach.

ZŁE OZNAKI W KOŚCIELE ANGLIKAŃSKIM. W ostatnich czasach mają miejsce coraz częściej fakty, które świadczą o chaosie w łonie kościoła anglikańskiego oraz jego postępującym rozkładzie. Jedną z takich oznak były wyniki obrad odbytej niedawno konferencji biskupów anglikańskich w Lambeth. Zgromadzeni z górą 300 biskupi anglikańscy z całego świata uznali dopuszczalność ograniczania urodzeń. W ostatnich dniach pojawiła się znowu w Londynie wiadomość, iż dziekan anglikańskiego kościoła

episkopalnego, kaznodzieja w kościele św. Pawła, Inge, wyraził pogląd, dopuszczający tak zw. małżeństwa czasowe. Ten duchowny anglikański uważa mianowicie, iż powinny istnieć dwa rodzaje małżeństw, takie, które są zawierane na całe życie i w których śluby wierności muszą być uważane za święte, oraz takie małżeństwa, które są zawierane tylko na pewien okres czasu, ponieważ nie każdy mężczyzna jest w stanie ślubować wierność na całe życie. Te czasowe małżeństwa powinny posiadać uznanie ze strony państwa oraz należy je uważać za lepsze od chwilowych stosunków i konkubinatu. Jakkolwiek pozycja kościoła „jest trudna“, o ile chodzi o czasowe małżeństwa, to jest to jednak „tylko kwestją wewnętrznej dyscypliny kościoła“. Dziekan Inge uważa również, że należy ułatwiać rozwody.

JAK WYGLĄDA TOLERANCJA W PRAWOSŁAWNEJ GRECJI? Kongres prasy katolickiej w Brukseli uchwalił rezolucję, protestującą przeciwko prześladowaniu katolików w Grecji. Rada ministrów Grecji pod nieobecność premjera Venizelosa, ulegając naciskowi hierarchji prawosławnej, uchwaliła zamknąć szereg szkół katolickich i ograniczyć swobodę kultu katolickiego.

Powyższa uchwała rządu Grecji, będąca zamachem na wolność sumienia, wywoła niewątpliwie oburzenie w całym świecie kulturalnym.

LIST PASTERSKI EPISKOPATU SZWAJCARJI O PRZESTRZEGANIU MORALNOŚCI W SPORTACH I W MODZIE. Z okazji związkowego dnia modlitwy Episkopat Szwajrarski wydał wspólny list pasterski o „Obyczajach ojców i obyczajach dzisiejszych“, w którym zabiera głos w sprawie wzrastającego zdziczenia obyczajów w sportach, w kąpielach i w modzie. Odrzuciwszy zarzut, że katolicyzm występuje przeciwko sportom, kąpielom i przyzwoitej modzie, dzie, biskupi stwierdzają, że przeciwnie, Kościół wszystkie te rzeczy zaleca i w rozumnej trosce o ciało i jego czystość widzi czynnik pomocny dla utrzymania czystości duszy. Kościół wita z uznaniem kulturę ciała, ale nie kult ciała. Poczucie wstydu jest człowiekowi wrodzone i sprzeciwia się naturze ten, kto utrzymuje, że musimy nauczyć się odrzucać nawet myśli o wstydliwości. Również i wśród ludzi wierzących daje się zauważyć na tym punkcie pewna płytkość sądu. List kończy się wezwaniem do wiernego zachowywania obyczajów chrześcijańskich. Obyczaje pogan nie są naszemi obyczajami. Między swawolą naszego wieku a wieczystemi zasadami niema kompromisu.

VIII TYDZIEŃ MISJOLOGICZNY W LOWANJUM. Podobnie, jak w ostatnich latach, również i tegoroczny 8-my tydzień misjologiczny w Lowanjum miał za głóny temat obrad kwestję nawracania. Z pośród wielu prelegentów należy wymienić ks. Charles T. J., sekretarza stałego komitetu „tygodni“ i ks. Ledrus‘a T. J., który mówił o konieczności literackiej propagandy misyjnej w tych krajach azjatyckich, gdzie wpływy posiada buddyzm. Don Giancardo Castagna przedstawił znaczenie prasy katolickiej w Japonji, a ks. Joca ze zgromadzenia Ojców Białych omówił niezwykle trudną sytuację misyjną w państwach mahometańskich.

Również i tegoroczny kongres wśród trzystu swoich uczestników posiadał znaczną liczbę doświadczonych misjonarzy praktyków z różnych zakonów i zgromadzeń misyjnych (Benedyktyni, Kapucyni, Dominikanie, Jezuici, Ojcowie biali, Pasjoniści, Asumcjoniści, Karmelici, Redemptoryści, Lazaryści i t. d.), a między nimi czterech biskupów misyjnych, Mgrów Cathry, Cuvelier, Leys i van Hoeck. Obecne były również przedstawicielki żeńskich zgromadzeń misyjnych.

CUDOWNE UZDROWIENIA W LOURDES W R. 1929. Biuro medyczne w Lourdes na posiedzeniu, odbytem w obecności wybitnych powag lekarskich w czasie 58-mej pielgrzymki narodowej, uznało pięć wypadków cudownych uleczeń, które nastąpiły w ciągu 1929 roku. Uzdrowienia te dotyczą następujących osób: Paulette Margeria (gruźlica mózgu), Marie Chavin (gruźlica ogólna i choroba Pottsche), Marie Trolong (zapalenie nerek i zapalenie otrzewnej), Julienne Dhaluin (wrzód na żołądku) i Alice Guillaumin (gruźlica).

ANALFABETYZM W ROSJI SOWJECKIEJ. Według urzędowych danych, jakie podaje „Trud“, na całem terytorjum unji sowjeckiej jest 18 i pół miljona analfabetów i około 21 milj. półanalfabetów. Szczególnie opłakane są stosunki na wsi, gdzie odsetek analfabetów wynosi 41 procent wśród chłopców a 53 wśród dziewcząt. Cyfry te — dodaje organ sowjecki — należałoby jeszcze zwiększyć; jedynie 18 proc. dzieci wiejskich kończy szkołę; 30 proc. rzuca szkoły po jednym roku nauki a 60 proc. po dwuch latach.

NAGŁE UZDROWIENIE MARJI ZECH W AUGSBURGU. Dnia 13 sierpnia rb. w zakładzie Vinzentinum w Augsburgu nastąpiło nagłe uzdrowienie młodej dziewczyny Marji Zech.

Panna Zech chorowała od pewnego czasu, przyczem groziła jej amputacja prawej ręki. Liczne świadectwa lekarskie stwierdziły, że choroba była bardzo poważna. Na krótko przed terminem, na które było wyznaczone odjęcie ręki, wszelkie symptomaty cierpienia nagle zniknęły. To niezwykłe uzdrowienie pacjentki w czasie odprawianej przez nią nowenny do błog. Brata Konrada z Parzham jest przedmiotem żywej dyskusji w prasie bawarskiej.

UTWORZENIE ARCYBISKUPSTWA PRAWOSŁAWNEGO W ZAGRZEBIU. W najbliższej przyszłości w Zagrzebiu, który jest ośrodkiem jugosłowiańskiego katolicyzmu, ma być utworzone arcybiskupstwo prawosławne. Magistrat Zagrzebia musiał dostarczyć na ten cel odpowiedniego miejsca na jednym z projektowanych nowych wielkich placów. Monumentalny gmach nowego arcybiskupstwa ma być siedzibą nietylko urzędów cerkiewnych, lecz także serbskich organizacyj kulturalnych. Na budowę serbsko-prawosławnej cerkwi w Lublanie zebrano już około miljona dynarów.

KRONIKA LWOWSKA.

KALENDARZ KOŚCIELNY.

PAŹDZIERNIK — 1930.

19	N	**E 19 po Ś.**	6	**F. 19 po S.**
20	P	Felicjana	7	Serhyja
21	W	Urszuli p.	8	Pełahji
22	S	Korduli	9	Jakowa ap.
23	C	Jana Kapistr.	10	Jewłampyja
24	P	Rafała Arch.	11	Fyłypa ap.
25	S	Jana Kant.	12	Prowa

W kościele OO. Franciszkanów. W niedzielę 19 października b. r. odbędzie się uroczystość 50-cio letniego jubileuszu kapłaństwa O. Ambrożego Trybalskiego. O godzinie 10-tej suma z kazaniem. Po sumie jubilat udzieli wiernym błogosławieństwa papieskiego.

Z organizacji katol. parafji św. Elżbiety. W niedzielę 19 b. m. wieczorem odbędzie się w sali parafjalnej zebranie misyjne z przemówieniem prezesa Ligi paraf. p. M. Gajewskiego. Wstęp wolny.

Dnia 22 b. m. we środę o godz. 7 wiecz. w kancelarji parafjalnej posiedzenie Ligi parafjal. Na porządku: program urocz. święta Króla Chr. Pana w dniu 26 października. Obecność wszystkich konieczna.

Zapowiedzi.

Od 12/X do 18/X 1930.

(Przedruk wzbroniony).

W parafji św. Andrzeja (OO. Bernardynów. 1) Apolinary Hennogen (2 im.) Janiszyn i Aniela Małek, ul. Zielona 43. — 2(Ryszard Janusz (2 im.) Nowicki, ul. Wyspiańskiego 18 i Anna Barbara (2 im. Szymusik, Sobieskiego 32. — 3) Bronisław Mutz, Lenartowicza 15 i Anna Kokot, Czarnieckiego 10. — 4) Kazimierz Urban, Piekarska 20 i Józefa Plewak, Podlewskiego 6.

W parafji św. Antoniego. 1) Wróbel Stanisław — Hausnera 10 i Emilja Czarnecka, szpital wojskowy. — 2) Strzała Karol, Gołąba 6 i Marja Alexander, Piłsudskiego 11. — 3) Nowicki Ryszard, Wyspiańskiego 18 i Anna Szymusik, Sobieskiego 32. — 4) Kornacki Roman, Grochowska 11a i Marja Solska, Krzywczyce 216. — 5) Słoniowski Michał, Jałowiec 314 i Krystyna Winiawska, Jałowiec 314. — 6) Uhorczak Włodzimierz, Mączna 35 i Rozalja Bukała, Mączna 35. — 7) Gac Jan, Hofmana 18 i Ludwika Serafin, Śniadeckich 6. — Krawczuk Jan, Krzywczyce 31 i Stefanje Pawlaczek, Krzywczyce 115.

W parafji św. Elżbiety. 1) Bednarczuk Bronisław i Katarzyna Humen, Szeptyckich 30. — 2) Osoba Jan — i Olga Zając, Gródecka 84. — 3) Dwornik Eugenjusz — i Marja Dzikiewicz, Bilińskich 58. — 3) Kirzecki Michał i Emilja Edr, Józafata 3. — 4) Wasyłyna Dymitr i Stefanja Podhrebelna, Droga Lubieńska 7. — 5) Kowalski Stanisław i Zofja Hołubowicz, Króla Leszczyńskiego 25. — 6) Czurko Antoni i Marja Bobko, Chocimska 1. — 7) Smolka Antoni i Ewa Bojkiewicz, Gródecka 93.

W parafji św. Anny. 1) Józef Pruchnicki i Michalina Borodaj. — 2) Ignacy Stempkowski i Joanna Bidzińska. — 3) Stanisław Kowalski i Zofja Hołubowska. — Józef Bałuch i Helena Decowska. 5) Jan Czura i Helena Ciągło. 6) Stanisław Piwowarczyk i Helena Pryjmak. — 7(Józef Samet i Marja Lewandowska. — 8) Kazimierz Urban i Józefa Plewak. — Piotr Kiernicki i Marja Stecyk.

W parafji św. Marji Magdaleny. 1) Wolak Zygmunt, Trauguta 4 i Wisłocka Walentyna, Bogusawskiego. 2) Frankowski Antoni, Issakowicza 20 i Szpak Rozalja — Lewandówka. — 3)Biernacki Józef, Sapiehy 1 i Szybista Weronika — Ostrów ad Ropczpce. — Kornacki Roman, Grochowska 11 a i Solska Marja, Krzywczyce ad Lwów. 5) Szachniewicz Michał, Kadecka 8 a i Obirek Marja — Kossów ad Leszniów. — 6) Kisielewicz Jan, Listopada 97 i Krzynowa Wiktorja — Kulparków. 7) Hrankowski Mikołaj, Lw. Dzieci 47 i Sokołowska Rozalja Lw. Dzieci 25. 8) Grac Jan, Hofmana 18 i Serafn Ludwika, Śniadeckich 6. 9) Mutz Bronisław, Lenartowicza 15 i Kokot Anna, Czarnieckiego 10. — Oleszkiewicz Henryk i Koszyk Marja — Wula Panieńsk 31.

W parafji archikatedralnej. Bałuch Józef — Plac Marjacki 1 i Helena Decowska — K. Boczkowskiego 17.

KRONIKA STRYJSKA.

Zapowiedzi: 1) Wittner Rudolf, ur. w Żurawnie i Stanisława Anna Bilecka, ur. we Lwowie. 2) Popadaniec Józef Jakób, ur. w Szczucinie i Serafina Gamlij, ur. w Korczówce. — 3) Mielniczek Stanisław, ur. w Stryju i Stefanja Derżko, urodz. w Stryju. — 4) Kupraneć Teodor, ur. w Bratkowcach i Wanda Leonora Dmuchowska, ur. w Stryju. 5) Rutyna Władysław, ur. w Stryju i Żofja Rudnicka, ur. w Stryju. — 6) Backtrog Adolf, urodz. w Stryju i Marja König ur. w Buczaczu.

Kierownik pisma i Red. odp.: X. Dr. Teofil Długosz. — Nakł. Tow„ Bibljoteka Religijna“ z zasiłkiem XX. Proboszczów.
Z Drukarni Tow. „Bibljoteka Religijna“ pod zarządem Jana Przyszlaka — Lwów, Ormiańska 13. Tel. 24-61.